

HU

1893

ROSENCRANTZ & SHRIFTGÖISER 327

1771

דיא נאנט פון ט"ז כסליו

איבע שרעקליכע גישיכטע וואס דעס וואר אין דער גרויסער
 שטאדט אילון וואס איזט אן יעדע אונדזערעס דעם יאר
 תקל"א וואס דורך דעם איזט געווען געווארן געווארן דער
 הקדש' סיר האבין עס ארויס גיקליבן פון און געווארן
 אלטן דברי הימים וואס ווארין אין אים גאנץ פון געווארן
 גישיכטן גישיכטן עס איזט דער פון צוא זעבן וואס
 ווייט עס האבין זיך אין אינגערע צייטן דיא ארבעטונגען
 בייא אונדז גיבעסערט אונדז אונדז אויך וויא ווייט עס האט
 זיך דיא תקמת הרפואה פאר גרעסערט

Handwritten signature

ווילנא תרכ"ח

Ди ночь сунъ тесь вавъ Киславъ,
 т. е.
 Ночь пятнадцатого числа Киславъ.

В И Л Ъ Н А.
 Въ типографіи Фина и Розенкранца. 868.
 На Вилейской улицѣ домъ № 715/24

9978.1.45

דיא נאכט פון מז' כסליו

יחד מהמכע האדם במעשהו אם טוב ואם רע יאמרו החוקרים האלקיים
 ויהם הקדמונים דאם הייסט פיל וויקטינער און מעכטנער איזט
 זיך מענטש מיט זיינע מעשים די גוטע אדער די שלעכטע אלס אלע
 קרעפטע פון דער נאנצער נאמור, זאגען דיא געמליקע פילעזאפען
 און נערע אין זייערע אלטע ספרים * דאס איזט אזו ווייט געמיינט דר
 מיט לא די וואס דער מענטש איזט נט אונטער געווארפן אונטער דיא
 פוחות הקבע ווי אלע זאכען וואס געפיגן זיך אין דער וועלט, למשל
 ווי א דאס גידיהען פון אלער האנד געוועקס, אדער פון אלער האנד
 געשפענעס וואס דיא פוחות פון דער נאמור וויקען אויף זייא
 געשען און ציא צייען איזט ער נאך איין גרויסער סושל
 געזעצער איבער וויא איג קען זייא אלע מאל אום ענדערין מיט
 זייערע מעשים צום גוטען, אדער צום שלעכטען, צום בייא שפיל, זייען
 דיא

* דער בעל עקדה זאגט אין זיינעם צוועלפטן שער אין
 ס'קאפיטל "נגון העולם" וואס דר מייגן איזט דער פון "די וועלט
 אונטער" דאס עס איזט אזו איין גרויסער עיקר פון אינגער אמונה צוא
 זייען דאס מיר מענשן האבין אגרויסן אייגנדיקונג (וולאדע) מיט
 אונטער הנהגה אויף דיא סדרי המבוע, וויא דיא מוויקע אויף דיא
 מעזער, און זאגט דאס דיא גלגלים, דיא שטערין, די זון, די
 מנחה און אזו דיא נאנצע בריאה מארסירט נאר נאך דעם סאקט פון
 אונטער שפילן אויף דעם מוויקאלעשן אינסטרומענט פון דר מוראל
 (פ'רסקייט), און זיינע איבעריגע הייליגע בייד איזט נט דא דער
 אונטער עס צו איבער זעצן.

28-4
66

JLM 3165-15-2
Y 516 S. 15.2

Harvard College Library
Gift of
J. M. Warner
Nov. 16, 1898

Дозволено Цензурою. 2 Мая 1868 г. Вильна

דיא סדרי תבכע (דיא פראנאלגע פון דער נאטור) ריכטען זיך לאך
 נאך דיא אויף פיהרונג פון מענטשן גייען דיא מענטשן אין דעם
 ערנען וועג וואס נאט האט גיבאמין גייענדי פרייב דערער פון דער
 אויף אין זייערין גיהעריניג גלייז (קאליגע) וואס נאטש פינגער
 זיין זיין פאר גיציניגט פון אייביג אן, ווייכט אבער דער מענטש
 זינעס רעכטן וועג, ווייכין יענע אויף איג טפרינגען ארום פון
 גלייז וויא דיא לאקאציאניף (די מאלטיגע) שפרינגט ארום
 רעלצונען דר מאשיניסט האט זיך אין עמואס איבער גיטרונקען
 האט איין גליין פערזעהן גימאכט.
 ולכן) אונ דאהער מיט גינציג יאר צוא ריכ אלס דיא מענטשן
 אונ אונזערע אידלאה פון אילין בפרט ווארן פיל פרימער
 הייניגער דור, אונ האבין פון נאטש וועג גיט אפ גייוויכט
 איין האר, זיין זיך די רעדן פון דער נאטור גינאנגן זיך גלייך ווי
 דור, אין זייער אלטן אונ פערצייטיגן גלייז (קאליגע) ריכטיג
 גיטרויגט וויא אשלימיל אויף דעם אייז עס איזט דאן גיטוארין
 אונ ווינסער אין די גיהעריגע צייטן פאלר נאך סוכות פלעגט
 זייבן צוא פירין ראש חודש חשוון האט אן גיטייבן צו שנייען
 עס וואר איין שטייפער אונ פרייוואלנער ווינסער ביו ראש חודש
 דאן האט עס אפ גילאזין, פסת וואר זיין אלע וואסערין פריי אונ
 ראש חודש איר ווארען זיין דיא פעלדער אונ די וועלדער גרין
 עס וואר אלזו איין שטאלנער וופער ביו נאך סוכות אונ אזוא
 יאר פאר יאר אונ עס וואר קיין דרייעניג צוא ווישין דעם וופער
 ווינסער ווי היינט בייא אפאר פאלק, איג דער לוח איזט קיין קאר
 לינגער גיבליבין, דען ער האט גייוואוסט אונ וואר ויכער דאס
 געט גיט אגדערס זיין וויא אלע יאר אונ דאס איזט נאר זייל
 ערע פרומקייט וואר דאן פיל פעסטער זיכערער נאךאנער אלס
 דיא

די מענטשן פרום אונ גוט קענען זיין מיט זייערע צדקות אויכווא
 דיא נאטור צום מול אונ ברקה, דאס הייסט דאס אלע אידערע קרע
 זאלען זיך שטארקען נור צו דעם מענטשליכען גליק אונ זאלין אן
 אין דער וועלט גרויס זול שלום אונ געוונדרייט, אונ ווען קל
 פערקערט, דאס הייסט ווען די מענטשן זייען זינגרין דאן ווערן זיי
 דיא סדרי תבכע אום זיידנור אום גליקליך צו מאכין דיא הי
 הערין שוין דאן אויף צו רענענען אונ דא ערר דערט אויף צו
 אידער פרומט אונ טרעט אריין אין דער וועלט הונגער אונ זומט
 אפר די מענטשן נאנגן פערדארפן זיין דאן זיפרינגען ארום שוין
 נאנגען פון דער קאליגע (גלייז) דיא פרייב רעדער פון דער נא
 נאטור, איג עס ווערט פון דער נאנצער בריאה וויכער
 ובוהו וויא דויער פאל איזט גישעהאן די צייטען פון פבל, דיא
 מענטשן האבין מיט זייער פערדארבענהייט אזוי זייט גייוויכט
 דיא נאטור קרעפטען דאס דיא וועלט האט שוין גיהאלטן אין
 בייא דעם אונטער גיין ווען עס וואלט דאן גיט גילעבט איינז
 וואס האט איר דאן דר האלטן מיט זייע צדקות.
 דיא זעלביגע בייז איזט ארום צוא זעהען זעלבשט פון א
 תורה זעלבשט וואס זיא היינט אן דיא ברכות מיט דיא קללות
 אונזערע מעשים אליין, אונ פשיטא איזט עס שוין צו גיפיען א
 אונזערע דברי חכמים אין פכה ופכה שטעלין, אונ בפרט נאך אין
 דרוש וואס זיין דרשענען אויף דעם פסוק בושל באדם צריק
 יראת אלהים דאס הייסט דאס דער פרומער מענטש הערשט א
 דער בריאה מיט זייער יראה אונ פרומקייט להבדיל וויא נאט
 אונ דר ציילן אזו אויף פכה ופכה בייא שפילן פון דעם אלעה פון
 אלישע וואס האבין איין גיהאלטן קענין אונ גינעבין רענין, געטי
 אונ בעלעבט, גענוג איה וויל ליר דאמיניגע לעוערין נאר בען
 דאס

ד"ר
 א
 ג
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 יה
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כז
 כח
 כט
 לד
 לה
 לו
 לז
 לח
 לט
 למ
 לנ
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פע
 פז
 פח
 פט

once upon a time, when the natural cycle was in congruence with the religious cult...

דיא היינטיגע וואס איז פלאטער האפטר (און בעשטענדיג) אלס
 בלעכער וועטער האן * און האט דאהער גינקעט דארזוי זיכער
 און שרייבן דאס אום ווינטער וועט זיין קאלט און אום וועטער
 זיין ווארים נון פערשטייט זיך שוין ממלא דאס אין דעם יאר
 וואר אום ט"ז כסליו שוין העכט ווינטער אין אונזער לאנד און
 נאר קאלט זעלבסט גרויסע פּרעקט זאווימעס אינ מאפעקניצעס
 ווייל דאן וואר נאך די מאדע זעלבסט אין אנלאסין און גיבאפע
 תענית צוא פאסטין און פשיטא שוין אום ט"ז כסליו וואס
 פאסטענדרער האט גיהאט איינע געוויסע אויסזיכט (שפּאקאלא
 אויף אנטע וועטצערע צוא בייא חברה קדישא צוא בייא
 איום טוב דיקען אדער אזוי בייא זיך אליין, פלעגן צוא בל
 דאן אין אילן) אנאנץ קליינער צאל און גיפאקטע אום ט"ז כסליו
 הייסט נאר דיא אביזנים וואס האבן ניט גיהאט אנאנץ יאר
 צוא עסין בייא גאט און מיט וואס אפ צוא פאסטין בייא
 און זעלבסט אויך מינע האפענונג גיהאט דאס מיזאל נייא בעסטין
 נאכט צוא איינעם אנדערין אויף אינעצערע, דעו וויא מיר ווי
 בעט מען קער ניט וויא דעם דער וואס האט אין דר היים צו עס
 נון

(* איין וועטער האן הייסט איין בלעכענער הענדיל וואס
 אויף גישטעלט אויף אברונים אדער פלומפ און דרייט זיך
 דער ווינט ווייהעט.

(** און דאהער בעט מען זיך פורים צוא דער סעודה
 דעם אנדערין ווייל מעווייס דאס יעדעקער האט אין דער
 וואס צוא עסין און דאס זעלביגע האב איך גינענטערט
 באלעפאסטע וואס האט זיך גיבייזערט אויף איר דינסט פאר
 האט זיא גיקאכט וועצערע וויסנדיק דאס זיי אלע זיינען גינעטין

אויף לא חתונה

111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

זיך וועטן וויקט נאך אזו די קעלט וויא אויף איין פאסטענדיגן
 און פערט נאך געגן און דער האהער ווארין דאן דיא קראמען
 גימאכט גינארין גאנץ בעצייטן דאס ארום פינף דעם זינער
 אויש גינעהען אין דיא אלולער אידישע גאשין וויא אפריטיג
 נאכט, דען אטייל זיינען גינאנען פון מרחץ, אטייל אן גינאן אין
 שטרימליך, אין קיילעכדיקע הימלען, אנדערע אבישיר מבוסס,
 אביסיל שפּעטער איז גינען צוא באגעגענען אין יעדער געסיל
 בעטער וואס מיהאט אים גישיקט בעטין אפער, אחבר אשאבר, ארומ
 צעהען דעם זינער וואר שוין דיא וועלט וויא אויס גישטארבן
 יעדערער וואר שוין אויף זיין ארט, און מיהאט זיך אין דיא
 אין שטילן זיך גושלדיק גיטאן דאס הייסט גינעסין גיטרוקען
 גישינען דער בייא «בלע הסרת לגצח» איין וואנש וום וואר אויס
 ראבין מיט דיא ליפן אבער ניט מיט דעם הארצין, דען ווען
 אויף הערין צוא שטארבין, וועט דאך שוין ט"ז כסליו
 קיין יום טוב זיין, נון וועט שוין קער קיין וועצערע זיין, און ווי
 מיר טייסין שטארבט דאך דער עולם נאך אינעצערע, און
 נאך נאך אלעויל משקה * ווי דר שפּריכווארט זאגט, עש זיינען
 ניבליבין

די ווען איר וואלט גיט האבן אין דער היים וועצערע וואלט
 זיך אהין גיט געבעטין.

(* אום צו ציינען דיר טייגע לענערין וויא ווייט דיא משקה
 אין דעם מענשין טו אזוי דיע דער ציילן איין קליין גישיקטיל
 פוערים האבן זיך גיוועט אין אשא בראנפין דאס איינר פון
 אש האקן מיט איין פאך מיט דר האק ביינע פיס פון איינעם
 וואס האט גישלאסן אויף דעם טיש און דיא פיס האבן ארום
 געזעט ארום, און אלס דאס איז גישעהען און דער שלאגער

111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

גיבליבין פיל מער ענוות פון גענע וואס האבין זיך דער טרונקע
 בראנפין און אין ביר אלס פון דיא וואס האבן זיך דער טרונקע
 וואסער, נאר לאמיר דער פון גיט היינט, דען פיר זיינען שוין
 גיוואונט גינארין צווא הערין אזלכע פאלשע וויגינשע, למשל
 אפגעקער, פון אפבוואה דענדלער בעט אויף גאט נוי ביר אלע
 ברבה על פני הברכה אדאקסער בעט אויף און זאגט «רפאנו
 אויף האט זיך ביר כמה מאל גיטראפין צווא הערין ווירא איין אלע
 זון זאגט אויף זיינער רייכין און קארנין פאטער «גאט זאל אים
 גיטס זיין» און אזוי אסאך וואס האט איין עלטערע פרויא זאגט
 שארעשטע זאל גיוונד זיין* .

אין
 אן
 ז'ט
 110
 "ויתן
 "נכבא"
 נאכאין
 ז'ט

ולכן) און דאהער ווערין צו ליב דויער נאכט פון פיר
 מענטשין חברה לייט און ווערין מיט אסאל יום טוב דיקע און
 לאנגאנעריקע
 פויער האט אן גיחילבין צווא שרייען גיוואלט מיניע פיס, האט
 יענער גענעפערט שווייג מיר האבן אונז גיוואסן אין אסאך
 וועסט אויך טרוינקען .

א'ס
 ז'ט

* אויך וואר בייא איין גיוויסין גביר מנתם אבל זיין וואס
 דאס גליק גיחאט דס זיינע ביידע עלטערין ויינען אים גישטארב
 איין אכטאג, און האט זייא גיפאטערט מיט איין שבעה און
 יאר קדיש ווי איינע גיווינערין פון אצווילינג פאטערט מיט
 קינפעט דיא גיבורט פון צווייא קינדער, נון וואר פון מיין דער
 אים צו זאגן בייא מיניעס אונעק גיין, וויא אויך ווייס דאס און
 שוין קיינע עלטערין זער און קיינע עלטערע ברידר און שווער
 ווינצע אויף זייער דאס איר זאלט שוין מער מין שבעה זיצן, און
 עס גיט זאגן האט ער מיר גענעפערט מין שארונע זאל
 און גיוונד זיין אויף פיל עלטער פאר מיר .

ה'ה
 אין
 אין
 אין
 ז'ט
 ה'ה
 ז'ט
 ז'ט

אדליקע יום טוב דיקע ווערין יום טוב דיקער פון מינוט צו מינוט, 113
 עלבסט נאר איין ווילך פרענדער וואס איזט נאר גיט שויה צו
 קדישא, און האט נאר גיט נוימינט צווא ווערין אדחקר אנהאן
 יום קאפאטועל אלע יאר אין דויער נאכט זיך צו לאזן קאסטן
 וויסט וויא פיל אום צווא ווערין אדחקר כאן איז וויא עס קופט
 און גיט אויף שוין איביר דר חשק דען דויער נאכט האט אין זיך די
 קנולה, דיא ועלביגע קראפט צו בעאנדרוהן אלע גוטע
 און גיוונעט פיקער וויא דיא בליהונג צייט פון זעקשטען
 זיך דיא קראפט און דיא סגולה צווא באבין סוטגע און צווא
 אירין אלע סוטגען ביר- וואס שטייען פערנראבין נאך זייער סוף
 און דאס ועלביגע איזט די סכה, דאס דער וויין אירט
 פאפער ועלכט דא אין אינזערע לענדער בשעת די טרויבין
 ארט אין ווייטע אינזלען, אדער בעסער צו זאגן דויער נאכט
 וויא ברונקט צייט (וועמא טעצקע) פון אלע אפעטימליכע
 און בינע העלער און רוים זעלער און דאקר איז אויך קיין
 דאס אין דויער נאכט שיקערט זיך אונטער אפט נאר
 דאך מענטש נאר אפער וואס קופט ארויס פון דויער קלרעכץ
 בערניע רייד לאמיר אונז אום קערין צווא אונזער גישיכטע

אין
 ז'ט
 ז'ט
 ז'ט
 ז'ט
 ז'ט
 ז'ט
 ז'ט
 ז'ט
 ז'ט
 ז'ט
 ז'ט
 ז'ט
 ז'ט

(כן) און אלוא אין דער נאכט פון טז בסליו וואס וואר אין דעם
 לויאם חברה קדישא האט דאן גיפירט דיא וועלט ביד רכה
 שטעט און פשוטא שוין אין אלול וואס עס וואר דאן אין איר
 חלה אויף חברים צווא ווערין וויא עס וואר אין דעם צווייא
 סוקסטין יאר אדחלה אויף פאלעבעליך, ווארין דארט אין
 אכט אלע יום טוב דיקר און זיינע געטסן ביי סעודות אפילו
 דודעשע אפילו בייא דער חקרישע לכר דיא אביזנים וואס

האבין

אין
 ז'ט
 ז'ט
 ז'ט
 ז'ט
 ז'ט
 ז'ט

האבין ניט ג'האט אין דער היים וואס אין מויל צוא געקען און דער דאהער געבעד ניט ג'פאקט דען וויי האבין קיין פוחות ג'האט

37 צוא, און האבין דאהער גלאט ג'פולט אין דער היים, נון צו

צוא אזוא ארום צעהען דעם ווייגער וואר דאהער שו

קיין חברה מאן צוא זעהען, און ווער נאר דאן אין דיווער נאכט

קיין חברה מאן ג'ווען? דאהער וואר דאן ווייגער שטיל אין דא

אנ וואו ניט וואו האט זיך ג'וועקען וויי אפ'העלפער שלעפ

מיט אפ'ווייטא טעפיקין מאפ ביר פון ר' עכוואל דאפעס שיינק

פילייכט איין פערשפעטיקער עטאט עקש פון אהנאים הא

טוב דיקער היים וואס וואר ג'יבעט אין סופצין ערשער און

זיך ניט וואו צוא ווענדן, צוא זאל ער בלוז פאלגען דעם

און זאל ג'יין נאר אויך דער הכרעטע שנידה, דען דארט ו

סופע עסין, צווייטיגס האט ער דאך דארט נאך גאר ניט פ

דען דער רעקטער עולם וועט זיך ערקסט צוא זאמען קלייב

ארום עלפין, דרייטיגס קען ער געקען וואש עם בלייבט

חלק מיט זיך, דען קארנין איזט דאך אויך אטאג, אדער ג'יין

צוא ג'יין צוא ר' הירשעלע הייקעס עם וועט דארט אויך

זיך צו שטאפן און וועט נאך האפן פילייכט אכטבע אויך

דען ער וואר אימער זיין שטר חובות זכרייכער מיט פינקליך

קנפריד, היינט האט ער מוידען אשטיק זעקס, בייא וועלכע

שוין ג'האט מער וויאזעקס הנאים און עם איזט נאך גאר

ג'הייב, און אזעלכע ערשער האט ער ג'האט ברה ופכה, נון

צייט בייא אים ווייגער טייטש, דאך ביו עלף ווארין שוין דויע

טענטשן אויך אויך ווייגער ארט, און ארום האלב צוועלף הא

שוין ג'האט לעבין זיך אויך וייערע טעלער איין גל של עט

הויטקייט פון טו פקליו דאס דיווער שרעקליכער נאכט וואר

הויטקייט פון טו פקליו דאס דיווער שרעקליכער נאכט וואר

הויטקייט פון טו פקליו דאס דיווער שרעקליכער נאכט וואר

הויטקייט פון טו פקליו דאס דיווער שרעקליכער נאכט וואר

הויטקייט פון טו פקליו דאס דיווער שרעקליכער נאכט וואר

הויטקייט פון טו פקליו דאס דיווער שרעקליכער נאכט וואר

הויטקייט פון טו פקליו דאס דיווער שרעקליכער נאכט וואר

הויטקייט פון טו פקליו דאס דיווער שרעקליכער נאכט וואר

הויטקייט פון טו פקליו דאס דיווער שרעקליכער נאכט וואר

הויטקייט פון טו פקליו דאס דיווער שרעקליכער נאכט וואר

האבין ניט ג'האט אין דער היים וואס אין מויל צוא געקען און דער דאהער געבעד ניט ג'פאקט דען וויי האבין קיין פוחות ג'האט

37 צוא, און האבין דאהער גלאט ג'פולט אין דער היים, נון צו

צוא אזוא ארום צעהען דעם ווייגער וואר דאהער שו

קיין חברה מאן צוא זעהען, און ווער נאר דאן אין דיווער נאכט

קיין חברה מאן ג'ווען? דאהער וואר דאן ווייגער שטיל אין דא

אנ וואו ניט וואו האט זיך ג'וועקען וויי אפ'העלפער שלעפ

מיט אפ'ווייטא טעפיקין מאפ ביר פון ר' עכוואל דאפעס שיינק

פילייכט איין פערשפעטיקער עטאט עקש פון אהנאים הא

טוב דיקער היים וואס וואר ג'יבעט אין סופצין ערשער און

זיך ניט וואו צוא ווענדן, צוא זאל ער בלוז פאלגען דעם

און זאל ג'יין נאר אויך דער הכרעטע שנידה, דען דארט ו

סופע עסין, צווייטיגס האט ער דאך דארט נאך גאר ניט פ

דען דער רעקטער עולם וועט זיך ערקסט צוא זאמען קלייב

ארום עלפין, דרייטיגס קען ער געקען וואש עם בלייבט

חלק מיט זיך, דען קארנין איזט דאך אויך אטאג, אדער ג'יין

צוא ג'יין צוא ר' הירשעלע הייקעס עם וועט דארט אויך

זיך צו שטאפן און וועט נאך האפן פילייכט אכטבע אויך

דען ער וואר אימער זיין שטר חובות זכרייכער מיט פינקליך

קנפריד, היינט האט ער מוידען אשטיק זעקס, בייא וועלכע

שוין ג'האט מער וויאזעקס הנאים און עם איזט נאך גאר

ג'הייב, און אזעלכע ערשער האט ער ג'האט ברה ופכה, נון

צייט בייא אים ווייגער טייטש, דאך ביו עלף ווארין שוין דויע

טענטשן אויך אויך ווייגער ארט, און ארום האלב צוועלף הא

שוין ג'האט לעבין זיך אויך וייערע טעלער איין גל של עט

הויטקייט פון טו פקליו דאס דיווער שרעקליכער נאכט וואר

הויטקייט פון טו פקליו דאס דיווער שרעקליכער נאכט וואר

הויטקייט פון טו פקליו דאס דיווער שרעקליכער נאכט וואר

הויטקייט פון טו פקליו דאס דיווער שרעקליכער נאכט וואר

הויטקייט פון טו פקליו דאס דיווער שרעקליכער נאכט וואר

הויטקייט פון טו פקליו דאס דיווער שרעקליכער נאכט וואר

הויטקייט פון טו פקליו דאס דיווער שרעקליכער נאכט וואר

הויטקייט פון טו פקליו דאס דיווער שרעקליכער נאכט וואר

הויטקייט פון טו פקליו דאס דיווער שרעקליכער נאכט וואר

הויטקייט פון טו פקליו דאס דיווער שרעקליכער נאכט וואר

171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

ע/א

נים צנואר קיין מענטש דאך קיין שד אויך גיט אונ פֿשיקטא שוין
 קיין גייסט, נאר דיא ווארתיגס גיזאגט פראקט וויא אטיידלי
 יאמקענוע גאט זאגט ארויס צום ערשטן מאל דעם גייויסן פֿר
 איין אייל איבער גיפארקטן סאָמעט, דאס דינער נאכט וואנדלעד
 נאר דת מלאך הפות אליו, אָדער רוף דיר אים אויף טיין וויא היין
 נועלט דער פֿאדעס אַנגעל דען אין זענע צייטן דאס הייסט
 איאָר גיינציג בעפֿאר עס וואר נאָך גיט דיא קאדע וויא היינט דא
 הערשאַפטן טיטן זיך נאנץ ווייניג איין דער וויקטשאַפֿט אונ פֿאד
 זיך נאר אויף דיא הענט פון זיינערע הויז לייטע, פֿלעגט דער
 הקות וואס האט גאך באַקט גיט גראט באן מינע רכטע פֿאדקא
 למשׁל וויא די גישקטע קובארציקעס * אָדער פון צירולניקעס
 גימאכטע דאקטורים, פֿלעגט ער אליין גיין נאר פֿשוט בעצמו וב
 מכות לבית, מיט אַקלארין צעסיל, אונ פֿלעגט צוא טיטן
 אן אַשום נשיאות פֿנים, אונ פֿלעגט זיך אויס לאכין פון די צי
 וואס דיא דעמאלדיקע סאָרלאַטאָנעס פֿלעגן אַרײַן צוא שיקן
 אין זיין לאבֿאַראַטאָריום, אונ אזו אויך פון די קלױנערשע טאן
 דאָרס אין זיין וועגנע פֿאלאטע (בית עולם).
 דינע צווייא דויקערס וואס האַבן גישטאַרצעט פון א
 זיין סאַנטיל וואַרין נאר צווייא גרויסע פֿלינגען, אונ דער
 וואר 3 אײַן

פון
 פון
 ווי
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140

* דאס איזט גייויס אויס גימאכט וואס דאס עסן איזט
 סעקר פֿשוטער איזט דאס אלץ גיזונטער, אונ וואס איין
 איזט סעקר קאמפֿאָרט (צו זאמען גיזעצט) איזט זיא אלץ שטע
 אונ דאס איזט ווייל פֿערמטטע שפּיזיוואַיף איין מאל קאָנען
 פֿעדריהעט ווערן, דאָקער ליהדען רייכע לייטע אוי
 אַפעטיט מאַנגעל.

פֿשוט צום קיילין, דען אין זענער צייט וואר נאך גיט אַזעלכע
 דעלע פֿאשינערײַען אום צוא טיטן נאר פון ווייטן, מיט אַבלאז
 אויער *) מיט אוונק נאר, ער איזט זיך גינאנגען סָרט ביי סָרט,
 האט זיך אַלע וויילע איין גיקוקט אין זיינעם רייקטער אין וועלכע
 רב ער דאַרף אַרײַן גיין אונ עס איזט גיזען וואונדער צוא זעהען
 ער פֿלעגט ווערן צעהען מאל אין איינער מינוט גרויס אונ קליין
 דיא פֿאלשע חגיפה אליו, אזוא איזט ער זיך למשׁל בשעת ער
 בעדאַרפֿט אַרײַן קריכן צוא אַשוסטער וואס איזט אַקאָעלאַפּ
 וואוינט אונטן אין אַלאָה גינאָרין קורץ וויא אַשפֿאן, אונ ווען ער
 גינאַרפֿט אַרײַן קערן צוא איינעם מיטענען פֿאַלעבאָס האט ער
 גיזען ווען שוין גרויס וויא אַשאן, אונ צוא איינעם רייכען וואר ער
 אזוא אויך דאס ער האט גיט גיחאט זיין גלייכין, אונ אזוא
 ער זיך גינאנגען אלץ מיט אַלאָד אונ האט זיך בעוויזן צוא
 דערין נאָך זיינעם גראד.
 וסהות) אונ ווייל דינע נאכט וואר זיינער קאלט אונ פֿראַסמיג, די
 נאָך אַרויסע זאווייע, וואר ער העכסט אונ צוא פֿרידען
 ער צוא נאָך וואר ער שוין סעקר אַלס דרייא טעג אין פֿולער אַרבייט
 דען, אונ האט נאָך גיחאט אַפּולע פֿרעשראַצעטע וואס ער מוז זייא
 זיינעם ביז סאַרנין פֿריקסאָונען, אויך וואר ער גיט אויס גישלאַפּין
 עס דען ער וואר בעסטערין איין גילאָרין צוא איין חנופת הפות פון
 גרויסן בית עולם, קורץ דער פון ער האט גיחאט גינג אַרזאָך צו
 דיין אוינד העכסט ביי אונ אונ צוא פֿרידן מיט זיין שלופּע אונ
 מיט

*) אין טיין ווערט אָן גירופן איין רכילות סֿרייפֿער איין
 זייערין בלאָטער, ווייל ער רויקט איין זיינע רכילות דעם אַנדערין.
 אין דיא אויערין.

מיט זיך זעלבסט, און ווינד און ווייא וואלט שוין יענעם גיזען פון
נעמן ער וואלט זיך באגעניגט אין דינער נאכט, נון צום גליק פון
אילזער איין וואוינער דאס קיינער האט קיין גאז ארויס גישפע
אויף דיא נאסן, נאר אין דיא סעלער און אין דיא גלעזער, אום
טרונקען און צוא עסן, וויא מיר האבן פריער גיזאגט דאס עס
קיין ילוד איש צוא זעהען.

וכן הלך) און אזוא איזט דינער טויערעס ענגעל דורך גיזאג
עמליכע אידעשע נאסן נאר אן אשום סניעה און אן אשום סבה,
האט אזו נאר נישט אן גישפרט דאס דער עולם האט היינט עפעס
טוב, דען דיא צעהען פופצין הייער וואס ער האט היינט בייא נאר
בעזקט ווארין נראד פון יענע אריבע וואס פאכטין טוין נישט פון
יאר, און האבן אזוא היינט נישט גיפאסט און נישט אפ גיפאסט,
אויך נישט גילארין גיזען אנדערס וואו איז עס וואר בייא ווייא
שטוב נאר קיין שום אומגענדערונג וויא אין אלע נאכט, דער
וואר צוא גימאכט מיר און טויער און לארין דאס עס וואר נישט
זעהען און נישט צוא הערין וואס עס טוט זיך אין דיא הייער, זעלב
דיא אויבערשטע נארניגס ווארין צוא ליב דעם ווינטער פאר שפע
פון איינטייניג מיט לארין און האט עס אלזוא נישט אנגישפרט ביי
איזט גיקוקען פאר בייא איין הויף וואס זיין צווייטער נארין וו
העקסט בעלויבטין, נאנצע צעהען פענקטער ווארין פול מיט פיי
און איין גרויסער לארניג מיט אשערקליבין גילעכטער שאלט אר
דורך וויא דאוויסן, נון וואר ער זייער נייא געריג צוא וויסן וו
דארט זייען, און וואס דאס איזט פאר אשטחה, און האהער וו
קליין ער וואר דא נישט לאנג, דען ער איזט אקערסט ארויס פון אקע
אנאנץ נידערדיגער האט ער זיך אויס גיצויגן און האט אן גיה
צוא שטייגן העכער און העכער ביי ער האט אריין גיקוקט אין
פענסטער

קלוד

אונטער און האט דער זעהען וואס ער האט גאך ביי אהער נישט
זעהען און גיהערט וואס ער האט גאך ביי אהער נישט גיהערט,
ראה) ער האט גיזעהען עס זייען גיזעסן סעדר אלס דרייא
דערט גיזענטישן פון פאר שייבענע קלאסין אלע אן גיטאן נאר יא
ברדע, עס האט דארט גיברענט ליכט וויא שפערוין אין היסער,
זענט ווארין אויס גיהאנגן מיט די מיינערשטע פרוכמן מיט ספות מיט
בערנע בלעבין מיט קרויגען, אוויילע האט מען נישטפילט, דען עס
דער דארט אלע פלי זכרים פון שפאט, און אוויילע הייס מען
געזען, דען עס וואר דארט דער חזן מיט דיא העלפער, און אוויילע
מען גיזאגט תורה דען עס ווארין דארט זייער פיל סנידים, דער
יסיד גפאי איזט גיזעסן אויבן אן, דיא אכט לייט ארום איז וויא
דיין ווארעל שפערוין ארום דיא זון, עס וואר דארט נייגט עסן
גיהענען, און דאך האט דער גימיינער עולם דארט גיקאנט
אלע חלקים וויא דיא בני עלי (מלכד שתבעו חלקם בפייהם) אין
תבאש, און האבן פאלקעס נאנו, בולקעס, בוסלקעס בראנסן
גירוקט אין זייערע קעסענעס דס מיהאט מיט רעכט גיקענט
ויא זאגן (ונם שמו בכליהם), אויך האט זיך ביני לביני
אז אונטער דעם נידיריגן עולם הערין צייסיגווייס איין גידון,
האט עס דעם בעל דבר אויס גיזוויזן עפעס וויא אהתונה, און
די נישט וויא אהתונה, ווייל ער האט דארט קיין שום פרויא
זעהען, און זינד ער גידיינקט וואר נאך קיין חתונה אן פרויען,
זיין פרייען האט נישט גיפאסט, און ווידער האט ער נישט גיסארט
צוא זיין אויבגליק וואר נישט איינער דארט וואר וואס גיצייכניג
זיין צעטיל פאר דינן אוינד, און איזט גיבלבין אזוא ווייטער
זיין אום צוא זעהען וואס ווייטער וועט זיין, פילייכט וועט ער זיך
דיא ווייטערדיגע זאכן שטויסן אויף דיא ווארהייט.

all male festival

went to temple time

לא

POINT OF VIEW - THAT OF THE נב - צב

לא ארכה העת) עם האט נים לאנג גידועקט, און קיך
 נאך די צווייטע גיריקט אריין גיטראניו אין אכמה אפס אין פקדין
 ר' אברהם עסקעס) און איינער האט זיך גישטעלט איבער אים פס
 צוא זיין, דיזער הקפד איזט בעשטאנען נאר אין די אלטע פערצייט
 נלייכווערמלאך פון שטאפסעריי*) לזשולדאס ער האט קיין קאל
 רשעות גירעט אויף קיין שטאפס, און האט אזוא אויף גיט ניווא
 ליידין דאס איין אנדערער זאל וואס שלעכטעס דער פון ליידין וואס
 דיא שליכטע שטאפס איזט אלץ בעסער פאר דיא בעסטע וואס
 און אזוא פלעגט ער כחבב און כנעק זיין קוסין און האלדזען
 חולק פבור זיין יעדע פלאש בראנפין און האט זיא ליב גיהאט
 זיינע כופער ווייל זיין פאטער האט איר האלט גיהאט, און אלס איין
 האט אנדר גימאט גיט צוא טרינקען קיין שטארקע משקה שבעולם
 אים דיזער ר' אברהם עסקעס וואס וואר אנרויסער לטדין אין
 מסכת

(*) דיזער ר' אברהם עסקעס וואס האט דאן גילעבט אין א
 וואר וויקליה אנרויסער חרף און אנרויסער למדן און דער צ
 אנרויסער וויזלינג, ער וואר אבער אויף אנרויסער שטאפס
 קלענט צוא גיין איבער דיא חדרים פון יונגע לייט תורה זאגן
 אשטאפס דר פאר מאקען און האט ווער פר שטייט דאס גיט גישפין
 אנרויסע ראלע איין גוט יום טוב פיסען, נון וואר דאס ער אי
 אריין גיקוקען דעם ערקסין טאג פסה גוט יום טוב פיסען
 איינס פון דיא אלדער גרעסטע לומדים האט אים גיואנט אפשעט
 און יענער האט אים מכבד גיווען מיט אקליין גלענעלע פסחדין
 שטאפס, א זאלט איר מיר גיוונד זיין האט ער זיך צו אים אפ גיר
 נאיר זייט דאך אונזער גרעסטער למדן, און גיט אזו אקליין גלע
 ו אס דער מאנין אברהם וויל עם גיט ליידין.

←

TYPE

מסקת פורים מתיר גיפאכט צוא טרינקען שפירעטעס, ווייל ער האט
 אויף גיוויזן צווייא וויכטיגע טעקים, ערקטינס איזט שפיריטעס על
 פי דין נאר קיין משקה נאר אשתיים, און איין פעווייז דער צו דאס
 אויף יעדער משקה ווען קיזאל ארויף נסין בוימיל דארזף וועט
 עם שווימען פון אויבין, און ווען קיזאל ארויף נסין בוימיל אויף
 אנלעויל שפירעטעס פאלט עם ארויסער ביז דעם דעק, און דער צוא
 נאך ווייל מיר אידין זיינע דאך גיגליכין צו בוימיל*) מוזין מיר אויף
 אין אנלעויל שפירעטעס אראפ לאזן זיך ביז דעם דעק, און צווייטינס
 איזט נאר וואסער אללין אשטארקע משקה אבער גיט בראנפין דען
 נאך האט זיך גיט גיטראניו דאס בראנפין אדער אזוא נאר שפירטס
 זאל אראפ טראגן אפריק, אים בייסן אמיל וויא וואסער טוט עם,
 און ווידער האט מען אויף אים גיואנט דאס ער וועט דארט אין יענעם
 עלים קיין גיהנום ליידין ווייל (פיאנאהא זע סודיאט) און ווידר האט
 מען אים נאך גיואנט דעם שבת דאס ער האט אימער מקנים גיווען
 דעם דין דאס אמתלידי חכם פאר גיט גיין אללין בייא נאכט, ווייל ער
 וואר קיין קאל אללין נאר זאלבענאנד, און ווייל ער וואר אשטיקיל
 אביוואמיל דען איין איין גיפאלדע רבנים שטיבל אויף דעם בית עולם
 האט צו אים גהערט ראט ער שוין גיהאט צווייא נאלקעס, דער סוף
 הקפד האט זיך גיקאנצעט מיט דיזעם טרויערדיגען שלום, מיר לייגן
 דא אריין אין דער ערד איין אלמער מיט פלעקליך, פון דאנצקער
 בראנפין

(*) דער מדרש זאגט אין פמה שטעלן «למה נמשלו ישראל לשמן
 מה שמן עולה על כל המשקין כד ישראל גילם על כל אומות הקטנים» דאס
 הייסט ווארום זיינען דיא ישראל גיגליכין צו בוימיל, ווייל וויא בוימיל
 שווימט איבער אלע משקאות, אזו ווארין דיא ישראל העכער פאר
 אלע פערצייטיגע אומות.

ballots

בראנפין, פון גאלד וואסער, פון סאפעל ענים, גיין נאך פער אנאנצער
 לידאוונע מיט ביר, גייע און אפגע ביר, נון קלאנט איר שיינבארעס.
 און דער עולם האט זיך דער בייא זייער הויז פון איינאנדער
 גילאכט, וויא מיט אפאג פריהער זיך פון איינאנדער גייווינט בייא
 איינעם פרויעריגן הספר, דען וויינען און לאכין זיינע בייא דעם עולם
 אן שטעקענד, און דער בעל דבר וואס האט דעם ערשטין מאל גיהערט
 זיינעם לעבין גיזעהען אזא אשפענע, און דעם ערסטין מאל גיהערט
 אזא אפרייליכין הספר, איזט גישטאנען דער בייא וויא אצוסיקסער,
 נאך פער וואונדער וואר אים דאס הינער קטר' אברהם עסקעס איזט
 גאר ניש גינען נאך קיין מאל אין זיין צעמיל נוא איזט אים קשה
 דורך וועמען איזט ער גישטאנדין, און האט שוין בקעה גיהאט צוא
 מאכין דערפער אנאנצע שלעדססווא און אן צוא קלאנין וויא וויא
 פאלשמינצער, וואס ערלויבין זיך נאך צוא מאכין אנעלכע זאכין וואס
 איינעם אנדערין אלס דיא רענירונג פערפאמין איזט, און דיא דונערט
 איין גילעכטער גאד דעם אנדערין, אלץ העכער און העכער, און
 ער איזט אלואז גישטאנען אין גרויס פאר דרום ביו ער האט זיך פער
 אויס גיצויגן און האט אריבער גיקוקט איבער דעם עולם וואס זיינען
 גישטאנען וויא איין קרייז ארום דר' משה איינער איבער דעם אנדערין
 אים צוא זעהען וואס איזט דארט ווייטער פאר איינע האצעררייע, און
 האט דאן דער זעהען וויקקליך וואס וואונדערליכעם דאס דיזער
 בעוויינטער און אויף גילעכטער בעקראנטער טויטער טאנצט אין מיטן
 אן גיטאן אין אברייטן באפעלום וואס זיינען אויס גישטעלט אויף אים
 אטוין גלעזליך בראנפין, און טאנצט אזא קונציג דאס גיט אין
 סראפין גיטט זיך אויס פון וויא, און בייא יעדעס אויס, דרייען זיך
 נעכט ער אראפ אנגעזיל און טרינקט אויס צום פאר גיזונד פון דעם
 גרויסן גפאי, פון אכט לייט, פון דיא פרנס תרשים, און אזא ווייטער

און

און בייא יעדעס קער פרינקען מיט דר נאנצער עולם און מיא שריים
 «בלע המות לנצח» דאס הייסט דער סלאה המות וועט שוין אליין
 זיין גישטאנדין אויף איינער, נון פאר שפייט זיך שוין סלא דאס דיע
 גישקטע האט דעם בעל דבר זייער גיקרינקט, און בקרש וויא מיר
 האבין שוין דיא פריהער גישריבין דאס ער איזט גינען נאך פון פריהר
 אן גישטויסין און איזט גיווארן דאן אזא צארגיק דאס ער האט זיך
 דאן גיהאפט צוא דער סבלע און האט גיוואלט וויא ער איזט גרויס
 דאן גינען אריין שפרינגען דורך אפענסטער וויא דער פסוק זאגט
 «כי עלה כות בחלוניו» און האט גיוואלט מאכין דארט אשחיסה
 גאר אן רחמנות צום גליק האט זיך דער שווערט גיט גילאזט אזא
 לייכט ארויס ציהען זיך פון שיד זאל עס זיין ווייל ער האט אים
 אריין גישטעקט גיט אפגיוויקסערדייט אדער גלאט מיהאט עס אים
 פלייכט פון היסיל גיט דער לאזט.

דינע קליינע מנינה האט אים גיבראכט צו אנרויסן ישוב הרעת
 ער האט בארד ארויס גינעקען זיין כייסער אין וועלכין עס וואר
 גיצייכנט צוא וועלכע מענטשן ער האט היינט גייטי אריין צוא גיין,
 און אויב איינער פון דעם שמות האגשים וואס גימינען זיך בייא אים
 אין צעמיל איזט דיא איצונד אין. דינער שטוב אונטער דיע קרוואים.
 האט ער דאך שוין רשות אריין צוא גיין אין דינער זאד פראקע דורך
 דיא מיר גאר גיט גישטעקרהייט, און גיט וויא אנגב דורך אפענסטער
 וויא דער פסוק זאגט «בחלונים יבואו כנב» און דאן קיין איך נור
 אינווייניג מיט רעכט האט ער בייא זיך גיטראכט וועל איך שוין טאן
 וואס איך וועל שוין וועלין און ווערדע זייער גוט וויסין צוא בענוצין
 דעם שפריקווארט «כיון שנתן רשות למשוחות אין מבחין בין צדיק
 לרשע» דאס הייסט ווען דר משוחית האט גאר רשות אויף איין עטוואס
 דיא שידעט ער שוין גיט אונטער דעם גיכעכטין פון דעם און גינעקטין
 איד

PT

PT

PT

Dik exploits folk beliefs about death not entering a house where a marked person does not lie

איה וועל דארט קיין לעבערהיין גמש לאוין אויף ווען זייא ווייסן
 ווי קען מישט איבר אמלאך הסות און וויא קען שילט אים, צוא זיינעם
 אומקליק אבער וואר ניט איינער פון דיא דארטיגע געשטע אין
 זיינעם צעטיל, אבער ניט איינער זאג איה דיר מינע שייערע
לעוערין, ער האט זיך זיינע אויגן אויסגיבלענדעם לעוונדיק דעם
 רייסער פאר דעם שייין פון דער לבנה צעהען טאל פנים ואחור, און
 ווען אפילו אין דעם קארנענדיקן רעכענונג זייען שוין דא געקריגע
 פון זייא אין זיינעם ליבין הייסער, אויף דער היינטיגע נאכט אבער
 ניט איינער, און האט זיך דער בייא גיקלעמט וויא איינער וואס האט
 אלאפערייא צעטיל וואס וואר גאר מיט איין איינציגן נוסער ווינציגער
 פאר דעם נוסער וואס האט גיוואונען.

נון איזט בייא אים גיבלויבן דאס ער מוז שוין דא אפ ווארטין
 און ניט אונעק זיין פון דאנען ביו איינער וועט ארויס קומען אין נאם
 דאס ער זאל קענען חאצבי דער גיין פון אים וואס איזט דא פאר
 אשאבריינע אין דינער נאכט זעהעט אים עפעס וויא אחתונה אן תקן
 בלה, וויא אסיום תורה אן אספר תורה, און ווער זייען הינע לייט
 וואס שילטין אים אלע וויילע דען דער פוזון «בלע הסות לגנח» האט
 דארט גאר ניט אויף גיהערט, אינ איזט אלווא גישטאנען דארט לעבין
 שויער אן גישפארט אויף זיין שווערד אין פראקט און אין קעלט דאס
 עס האבין אים זיינע ציינער גיקלאפט ביו ער האט זיך דער הערט
 אויף וואס ער האט גיווארט, [דען אשמש איינער וואס האט איבר
 גיחאפט דיא מאס אין עסין און אין טרינקען האט זיך ארויס גיהאפט
 פון זאל און האט זיך גישטעלט לעבין שויער וואסער אפ גשלאגן נון
 וויא מיר ווייסן גיווערט אזוא אנישעפט בייא אוימבדיקין פיל מעהר
 אקס בייא איינעם גיקשעריין דען ער האט ניט גיוואוסט גאר ווען אויף
 צוא הערין און איזט זיך אזוא אלץ גישטאנען לעבין שויער גיקערט
 מיט

מיט דעם פנים צום וואנט * און האט זיך אזוא אלץ אונטער גיהאצקעט
 און גירעט מיט זיך אליין «אבער אנבאי אנבאי!» און באלד דארויף
 פעקביסין מיט דעם פוסון בלע הסות לגנח, און דאס איזט באלד
 דעם בעל דבר אין דיא אויערין אריין, און אין איינעם אויגן
 בקיך האט ער אים שוין גיהאלטן פאר דעם ווארעטניק און האט
 אים גיוואלט אויף דער שטעלע שפעכין, באלד אבער האט ער זיך
 אנדערס בעזאנען «דען וואס טאה איה מיט איינעם» האט ער ביי זיך
 גיטראקט און צווייטיגס ניט ליינער זאלין לעבין אלע הינע שונאים
 מינע וואס דינער וועט שוין קלאונען נאך אזוא אונזערע וואס ער
 האט דא אבער גילארין דעם קאנין און אן גיצונדין זיין בלוט מיט די
 שפירעפעס, איה זעה ניט דאס ער איזט שוין אפן סות דער טויט
 לויט אים אויף דעם גאו, דאכט מיר קארנן וועט ער מיט נאך עטליכע
 פאפארון אין מינער האנד, און דריטענס וויל איה פון אים דער גיין
 וואס זייען עס דא פאר לויט, און צוא וואס איזט דא אזוא איזט טוב
 מיט אזעלכע אן שטעלין און וואס האבין זייא צוא מיר?

והשמש) און דער שמש וואס וואר זייער נוס פערקלאפט און
 וואס האט ווירקליך ניט גיוואוסט ווען אפ צו קערן זיך פון וואנט האט
 גאר ניט אן גישערקט דער וויילע ווער דער שפייט לעבין אים, און
 האט זיך אלץ אזוא ווייטער גיהאצקעט און גישאקילט, און גיוואנט
 אלץ «אבער אנבאי אנבאי! בלע הסות לגנח» און דאהער אלס דעם
 בעל דבר וואר די צייט צו לאנג און האט זיך ניט גיקענט דער ווארטין
 ביו דער שמש וועט זיין צוא ענדע מיט זייער ארבייט דען עס וועט
 בייא אים גאר קיין ענדע נעמען, איזט ער צו אים צו גיבאנען ווידער
 זייער נאהענט און האט בייא אים גיפרענט אפילו זייער גילאסין וואס
 איזט דא היינט פאר אסבריינע?, און וויא אויף ער האט הינע שאלה
 גיטאקט זייער פריינדליך האט עס דעם שמש דאך באלד אויף דער
 שטעלע

שפעלע צוא גימאקט דיא מילה מיריל אונ האט זיך אום נקערט מיט
 דעם גיזיכט צוא אים דאך אָבער גיט אים דך אַרץ (רעספעקט) צוא
 אים גיין נאר אום גרויס פאר דרום אונ בעליידויגניג דען ער האט
 עם גיהאלטן פאר אַרויסע פאר אַכטונג ציא פּרענן אויף דיא נאָכט
 פון ט"ז כסליו וואס פאר אַסאָברייגע דאָרט אַיזט אונ בקרמט נאָך אין
 דעם טויער פון דעם הויף וואס דאָרט אַיזט דיא גרויסע סעודה אל"ו,
 "נאָנץ וואויל" האט זיך דער שמש אָפּ גירופין אונזערע אירונער
 אירלאך האלטן שוין ב"ה גאָנץ ווייט, אַשיינע מעשה, מינויים שוין
 גיט אין איר נאר וואס פאר אַטאָנע? אַיזט היינטיגהא פון וואַנען
 ווייט איר פון חאָנדיקעווע? אַיזט ציא אַנוי? אָדער צוא זיט איר
 שיפור אָדער צו זיט איר משוגע אָדער איר ווילט משוגע מאַכן
 דעם אַנדרעין, עם אַיזט אַיזער פּינסטערער מול וואס אַיך האַלט
 זיך קיים אויף דיא פּים אַיך וואַלט אַיך שוין ארויף גישלעפּט אויבין
 וואַלט איר שוין וויסן וואס אזו אַטאַל קאָסט אונ האט דער בייא
 עשליכע קאל אים גישפּוויגן אונ גיזאָנט פאר זיך אונטערין באַרד
 נוא צוא מיניע צרות איו ער וואס אַיין אַרצע מחוצף פּנים קען,
 מיט דער נשָׁה זאל ער שפּילן אָבער גיט מיט חבֿרה קרישא, ער
 זאל מיה שוין פּעטן פּערשרייבט קען אים שוין קבורת חסור וקבר
 דאס היקסט מינועט פּערשרייבן זיין נאָמען אין פּנקס דאס נאָך זיין
 שויט זאך קען אים פּערשלעפּן וויא מופּערשלעפּט אַיין מוטיין אַיזעל.
 דווע ביידי האט ער אָבער גיזאָנט מיט גרויס האַקט אונ האט זיך
 דאס האַרץ דער בייא אזוא ווייט גירירט דאס עם האט אים אויף
 גישטויסן אונ האט אָן גיהייבן צוא פּרעקען, אונ האט אַלווא ארויס
 גגעבן פון זיך אין אַינעם אויגנפּליק וואס ער האט גיהאפּט דארויף צו
 פּערשלינגען אַיין רוֹדעס נאר, אונ אַלס עם אַיזט אים אַפּיס לייכטער
 גיזאָרין האט ער אים גישוויינקט דעסמול וויקער מיט אַיין בלע הקוֹת
 לנצח

לנצח נשָׁרען מיט כּוֹדוֹת ווי אַיין שְׁצירער באַס וואס הערט גיט אויף צו
 פּרוקען האַצבי עם האט שוין בייא אים דער הויזין שניריל לאַנג
 גיפּלאַצט, אונ האט זיך מיט גרויס להבָּעיס אַיין ניקוֹבט אין דעם בעל
 דבֿרס צורה אזוא וויא ער וואַלט אים זאָגן "אַט האַקט דוא דיר ט"ז
 כסליו" אונ דער בעל דבֿר וואס עם האט זיך אים פּאַרש גיזאָלט וויסן
 וואס פאר אַיזט טוב עם אַיזט היינט, האט אַיין גיהאלטן זיין צאָרין
 וויא מינליך אַיזט אונ האט אָן גיהייבן אים ווייטער צוא פּאַרשטויין וויא
 אַיין גוטער שלעדינוואַטיל מיט דער גרעקסע גירולך.
 "נעקט גיט פאר אונקנט" האט ער צוא אים גיזאָנט אַיך מיין
 גיט צוא שפּאסין, אַיך מיין נאָר דיא וואַרהייט, אונ בעט אַיך אַלווא
 ווידר, זאָנט מיר וואס פאר אַסוֹנענטע אַיזט היינט וואס איר מאַקט
 אזוא אפּאַראַדע דען באַקט בין אַיך שטענדיק אויף דר ביינע, אונ
 ווייט גיט ריכטיג פון דיא הינע מנהגים, אַשיינע מעשה, דיא הינע
 מנהגים? האט זיך דער שמש ווייטער אָפּ גירופין, וויזש מיר אַיין
 אַרט אין דער גאַנצער וועלט וואס ט'כסליו אַיזט גיט אַיזט טוב, מוכקובט
 אַפּילו אונטער דיא רבי חישָׁה, אויף יענער ווייט סבּפּטיין אַיזט ט"ז
 כסליו אַיזט טוב, אונ איר מאַקט זיך גיט וויסענדיקונן ווייט איר מיר
 אַחבֿס, אַנוויסר חבֿרעניק, אונ איר ווילט מיר דא חייחען, נוא זאָלט
 איר וויבין בולקין נאָרט קען גיט (מי האט אים דעם שמש גירופין
 עלניקע כּוֹלֵקע) אונ אַיך האט זיך אָפּ גירופין דער בעל דבֿר שווער
 אַיך בייא אַלע טויטע נשְׁמוֹת וואס זיינען דוֹרָה גינאָנן דוֹרָה מיניע
 הענט דאס אַיך קרעג אַיך אין ערינֶס דען אַיך הער דעם ערפּסין
 קאל אין מיניעם לעבין דעם נאָקט פון ט"ז כסליו אונ בין שוין גיין
 יונגער מאן, דווע שְׁבִיעָה בייא אַלע מוטיע נשְׁמוֹת וואס זיינען דוֹרָה
 גינאָנען דוֹרָה זיין האַנט האט דעם שמש אַפּיסל אויפניקטערט,
 אונ צום צווייטן קאל האט ער אָן גיהייבן צוֹקקין אויף אים מיט אַפּיסל
 העלערע

העלערע אויגין, און אלס ער האט גיזעהען דאס ער זעהט נישט עפעס
 וויא אלע היגע מענטשן און ווייס נישט דער צוא אויף נאך פון דעם
 הייליגן מ"ו כסליו איזט ער גיפארן אויף איין איינפאר דאס דינע פערדאן
 סוז נאר זיין פון דיא בני משה וואס וואוינען נאר אין לוז וואס
 דארטן שט ארבעט מען נאר נישט, נון איזט דארט נישט דא אהברה קרישא,
 איזט נישט דא קיין מ"ו כסליו, און וויא ער האט גיזעהען אין דיא מעשה
 פון דעם יוסף דיא לעריינע צייגען דורך לוז דורך אלע נשמות, נון איזט
 ער גיוויס פון דארטן, און האט אן גיהייבן בייא אים נאך צו פרעגן
 צוא שטייט נאך דארט דער פוסער ניסענבוים, און צוא אין קשית
 צייט וועט סען דארט אויף אן הייבן צוא שטארבן, דען וייער זאנער
 האט זייא גיזאנט היינטיגן שבת דאס חברה קדישא איזט דיא עסקטע
 חברה אין דער וועלט און וועט אויף בלייבן דיא לעצטע.

דינע רייר האט דער בעל דבר נאר נישט פערשטאנען, און האט
 זיך דאהער נאר פראקט צוא אים אפגירופן, דער צו עלינגע בולקע
 אט האקט דוא ריר האט זיך דער שמש אפ גירופן צוא זיך אליין
 הא האב אויף אהכם אין קאפ, ער האט זיך ארץ גילייקענט דאס ער
 איזט פון איין אנדער וועלט נאר, איין נישט הייר, נון לאזט זיך אויס
 דאס ער ווייס דיא ויגנאצעס רופן מיד, נון איז ער נאר איין
 פלארד און בולקען נארט מען נישט, אוןא, אונעק פון דאנן, ווילקט דו
 הייב אויף אן נאר צוא שרייען פאלד און דאן וועלן מינע חברה דיר
 קיין גאנצן בייין נישט לאזן און האט מאקע שוין אן גיהייבן צוא
 שרייען, היירקע הארפאן, שמועלקע בארנאץ, יאסקע אינגערער, אין
 דער ועלביגע זיינט האט דער בעל דבר ניכאכט פאר אים איגיזקט
 ביי צום ערפארבען, זיין צורה איזט גיזאריין לאנג און שקאל, דר
 נאז האט זיך אום גיזרייט מיט די גאזלעכר ארויף, און איזט גיזאריין
 אין איינער מינוט דרייא קאל הויך וויא אריז און דרייא קאל קליין
 וויא

ווי אקארלוק, נון איזט גיזאריין דער שמש דער פון אזו צו שראקן
 דאס עס האט אים אפ גינענען דער לשון און האט שוין קיין קול
 גיהאט צוא שרייען, און דער נאך אקס ער איזט צוא זיך ניקרען
 האט אים דער בעל דבר אויס גיזאנט ווער ער איזט, דאס הייסט ער
 איזט דער טוידעס אנגער, און ווייס דאהער וויא מירופט אים ווייל
 ער הייסט שוין אויף דעם צעטיל אריין צוא קוסען צוא אים אין דינע
 וואך און האט אים באקד דארזיף גיזיוון דעם הייספער, דא האט
 זיך דער שמש אראפ גילאזן פון דיא פיס, דען איינפאס איזט עס
 אזעלכע צווייא בשורות רעות אויף איין מאל, איינס דאס ער האט
 דא צוא מאן מיט דעם בעל דבר אליין, און צווייטנס דאס ער דארף
 פאלד שטארבן, און אלזא נאך אין עטליכע מינוטן ארום וואלט
 שוין נישט גיווען מיט וועסען אונארט צוא היירן דאהער האט אים
 דער בעל דבר באקד צוא ריק אפערשט נישט דיא טראפעס פון
 זיין פלעסלע וואס ער גיט זיין אלע נוסקע דאס זייא זאלן פח
 האבן אויס צוא האלטן דיא שריקענעס פון מוים און זאלן נישט
 שטארבן ביי דיא נשמות וועט זייא ארויס, און דאן האט ער אים
 פאר זיכערט דאס ער וועט אים פון זינעס ליבן רייקסער אויס
 מעקן אויב ער וועט נאר קיין נאר זיין און וועט אים ענטפערן
 וויא גיהעריג און ריכטיג אויף יעדע שאלה וואס ער וועט אים פרעגן
 נון פר שטייט זיך וואו עס איזט נאנע דעם לעבן דארט מאכט מען
 קיינע איבעריגע פוצין, און מילאזט זיך נישט איין אויגן בליק מוצען.
 שאל ארוני ואנכי אענך) פרעג מיין דער און אויף וועל דיר
 עגאפערן האט זיך געבעה דר שמש אפ גירופן מיט אצו בראקענעס
 הארצין אויף וועל דיר אקעס זאגן, און וועל פון דיר קיין זאך פאר
 בארען, נאר האלט דיין ווארט וואס דוא האקט מיר גינעפן, דאס
 דוא וועסט מיד לאזן לעבן, דאס אויף בייין איין ווארטס פאן קענען
 עס

rk-me

עם דיר דער ציילין דיא אלטע לייט וויא איך האב סוף בענאנגען
 אין דער אלטע צייט, אין דיא צייטן פון פעסט, וויא דאן אויף
 האב איך גיהאלטן מיין ווארט וויער פעסט, וועמען איך האב דאן
 גיגעבן מיין ווארט, דעם האט דיא פעסט גיט ארויף טאן גיבארט.
 נון זאג מיר האט צוא אים גיזאגט דער טוירעם ענגעל קאך
 אפאל וואס פאר איוס מוז איוס עם דא בייא אייך, היינט האט זיך
 אפ גירופין דער ששש איוס מ'ו פסקיו איין יום טוב דיקער טאג ביי
 חברה קדישא, גוט ליבער פריינט האט זיך דער בעל דבר צוא אים
 אפ גירופין זאג זע מיר אבער וואס פאר אהברה איוס עם חברה קדישא
 אונ אין וואס בעשטייט דר יום טוב? חברה קדישא בעשטייט אין דעם
 האט זיך אפ גירופין דער ששש סקבר צו זיין דיא מתיים אויף דעם
 בית עולם. אונ ווייל דאס איוס בייא אונז אגרויסע מצוה רופט מען
 עם חברה קדישא אונ דער טאג מ'ו פסקיו איז וויער יום טוב,
 אונ ווארום גראד מ'ו פסקיו האט ער אים גיפרעגט אונ
 גיט אין איין אנדער טאג האט ער אים ווייטער גיפרעגט, ווייל עם שטייט
 אזוא אין דער תורה האט ער אים גיענטפערט, אין דער תורה?
 האט זיך לעגער אפ גירופין וויער פארוואונדערט אונ האט דער בייא
 ארויס גינומען אקליינעם תנכיל פון קעסענע אונ האט אים גיגעבן
 דאס ער זאל אים אויף מיטן אונ ווייזן וואו דאס שטייט דארט,
 האט קיין פאר איביל האט זיך דער שמש אפ גירופין איך מוז אייך
 זאגן דיא ווארהייט דאס איך בין אגרויסער פראסמאק איך קען
 מער גיט וויא אביסיל דאוונען דארט, אונ ווייס ווי מאכט מען אפברכה
 איבער בראנסן, איבר שפירעטעם, איבער ביר, איבער טראנק, אונ
 אונ אויך איבער אלעקאך אונ איבער איינגיטאכץ אונ ווייטער ווייס
 איך גאר גיט, אונ פון וואגן דען ווייסט דו צו שרייען דעם פסוק בלע
 המות לנצחתי וואס שטייט אין ישעיה האט אים יעגער געפרעגט, דאס
 וו יא

ווייס איך אויך גיט פון סיניעם קאפ האט אים דער ששש גיענטפערט
 אונ ווייס גיט אפירד וואס דאס בעשטייט גאר וויא קיך דוכט דו זאגט
 מען עם אום מ'ו פסקיו אין טשאט געהיטנו אדרד אין טשאט ער פו
 ברך, דאס הייסט אקליינער קדוש פון מ'ו פסקיו גיטס ברודע האט
 זיך דער בעל דבר אפ גירופין וויא איך זעהע איין בעל איך פון דיר
 גיט קענען דער גיין וואס איך דארף, דען דא ביזט פאקט אגרויסער
 עם דארף, נון צוא גיט דא דארט אין זאל עפעס גרעסערע לוסדים פון
 דיר וואס זאלין מיר קענען פאקרייטיקער ענדפערן וואס איך וועל
 זייא פרעגן, איך עם זייען דא איצט דארט בעמע אלע לוסדים פון
 טשאט האט ער אים גיענטפערט, אונדער רבי אויך, נוא גיטוונט
 דרף מיר אים אראפ וואס צום ניקסען אונ דער צייל אים דארט
 פון קיין פעשה גיט אים אונ קיין אנטערן אונ קום דא זאגן אויך
 ארונטער צוא ריק.

המות דבר ומי לא יעשה) נון פערשטייט זיך ווען דער טאך
 הסות גיבט ווער איוס עם וואס זאל גיט פאקטיו, שגעל וויא אבליז
 איוס דער ששש ארויף אין זאל אונ האט איין גראכט אין אייער
 וויער זאגער) גישווינט איינער דארף אייך וויער גיטיג האבן אונ
 ווארט אויף אייך לעבן מויער, דער זאגער וואס וואר בייא זיך
 אנאגץ יאר ששאלץ אונ פשיטא שוין איצנד וואס וואר פמעט דער
 צווייטער העלד אדער דער משנה לסוף פון דיעם הייליגן מאלצייט
 דאס עם וואר אים גאר גיט דרף צו בלאזן אונ איוס גיטען באפאווער
 אונעק צוא ברקען דעם ששש פון זיך וויא איין ששיר אין גיסן
 קשעת ער זערט פאר זיך דיא פעלדער בעדעקט מיט גרינעם אונ
 פרישעם גראו דאס איוס גרויס שטאקן שטויסט ער אונ
 שלאגט ווער גאר צוא אים צוא גיט, האט זיך אפ גירופין צוא
 דעם ששש, זאג מיר דוא שוטה ווער איוס עם דער תצוה וואס זאל
 זיך

portrait of their zoger

Zimel simile

זיך אונטער שטיין מיה אראפ צוא רופין אונטן אין ריעם הייליגן
 יום טוב וואס איזט בייא מיר טייערער און הייליגער בעסט פאר
 אלע ימים טובים און דוא וואס דוא ביזט נים בעסער פאר אים
 פאלקסט אים, גיין רבי האט אים דער שמש גענטפערט, גיין איה
 בין גאר קיין שופה פאלגט מיה און גייט שוין ארונטער דען עט
 רופט איינער וואס ער איזט סעהר תקיף פאר דעם גרעסטן וואס
 דא איזט, ער מעג זיין צעהען מאל אמתקף האט אים דער זאנער
 גענטפערט עס איזט איין מאל איין יום טוב בייא מיר און ווען ער
 שלעפט זיך אום אין אזו אנאכט איזט ער שוין גלאט קיין לויט נים,
 און דאך רבי פאלגט מיה און גייט ארונטער צוא אים האט דער שמש
 ווייטער גיזאגט צו אים, איה זאג איה אויב איר וועט עס נים טאן
 וועט איר זייער חרטה האבין דען ענער איזט אנרויסר תקיף, און
 גיט אזא איה ווען ער וואקט אפילו הייסן דעם גרויסן גבאי אליו
 ארונטער קומען וואקט ער איה דארטע ארונטער, נואווען אזו
 האט זיך דער זאנער אפ גירופן אט זעצע היך דא אויף מיין ארט
 דאס קיין אנדערער זאל אים גיט פאר נעמען און ועל ארונטער גיין
 און בין אפאלין צוא זעהען ונער דיין תקיף איזט דארט, גיין ליבער
 רבי האט אים דער שמש גענטפערט איה כזו ארונטער גיין מיט איה
 צוא זאמען, און איר וועט גאט דאנקען דאס איר וועט קענען קוקן
 אויף עסקן נאך דיין זעהען זיך מיט יענעם צייט איר וועט לעבן,
 דוא ביזט דאך עפעס גאר אנאר האט זיך דער זאנער אפ גירופן און
 אפטר גאר משוגע וואס הער איה יענעם וואס ער וועט מיה אין
 קאשע אויף עסקן.

וכן ירדו שניהם) נון זייען זייא ביי דע ארונטער און האבין
 דעם בעל דבר דער וויסט אין דער זעלביגע נישטאלט וויא ער ווייזט
 זיך פאר דעם גוססין בשעת יציאת נשמה, מיט זיינע טויזנדיגע אויגן

און

און מיט זיינע ווינטקע פליגלען גישטיצט אויף זיין שווער וואס
 טריפט פון דיא דרייערלייא ביטערע גאלין, קורץ דער פון ער האט
 זיך גיציגט פאר זייא אין דעם זייעם אוניארעט וואס עס האבין דא
 זיט לאנג גישטיגט אונזערע זייע וואלינער בעלי קקודים, און אויס
 זיירט מיט די זייע הערבין מיט וועלכע עס האבין אים פאזאלעוועט
 דיא דארטיגע רעבייאים, קורץ דער פון עס וואלט אים זעלכסט
 זיין פראסטער זעלכשער דער קענען דאס ער איזט דער בעל דבר
 און פשיטא שוין דער זאנער וואס וואר שוין גינג פערשלוספערט אין
 דער זייע וואלינער קבלה, און האט שיר בקומען דעם דורכפאל
 פון שרעה קיין ביזו האט זיך דער בעל דבר צוא אים אפ גירופן
 לייכער דאס איר זייט גיטקען צוא מיר אלס איה צוא איה, איה
 האב מיר איה גיציגט אין דויער שרעקליכע המונה אום דאס איר
 זאלט אויף דער שטעלע וויסן מיט וועמען איר האט דא צוא טאן
 און ענטפערן דיא ווארהייט און אויפריכטיקייט אויף יעדע שאלה
 וואס איה וועל איה פרעגן און דאן קענט איר איה אום קערין
 צום מיט ווייטער עסקן.

און ווארום האט דער הער גראדע מיה ארויס גירופן פון אזא
 אנרוסן עולם האט אים דער זאנער גיפרענט מיט שוידערן, ווייל איר
 זייט ווי דער שמש זאגט דר גרעסטער לכהן אינטער אלעמען און
 זאגט דאס איר ווייסט אלץ האט ער אים גענטפערט, נון זאלט איר
 מיר גרונטליך זאגן וואס איזט עס פר איזט טוב ט"ו בסליו, פון דיעם
 פראסטאק וויזונדיק אויף דעם שמש האב איה גיט גיקענט דער
 גיין גיט אוארט, ט"ו בסליו האט זיך אפ גירופן דר זאנר איזט אים
 טוב גאר בייא חברה קדישא, און אויף וואס איזט גינדיגדעט (נתיסד)
 דיע חברה האט אים יענר גיפרענט אן קוקינדיק זייער ביסקרע מיט
 זייע טויזנדיגע אויגן וויא איין שטריינגער שלענדעוואטיל דיע חברה

האט

ח'ס'ל/ת = 3' ניצ אן אילני צי קבלה

האם אים דער זאגער גענעטפערט איום גענוערן נאר אים
 פאנגראפין די געשטארפנע אויף דעם בית עולם, אונ מער ניט האט
 אים געזער ווייטער גערענט, מער ניט האט אים דר זאגער גענעטפערט
 נוא ווען אזוא ווארום רופט מען עס מיט אזוא אפערגעטערטין נאמע
 חברה מדישא, ווייל קבורת מתים איום ביי אונז אנרויסע מצוה האט
 אים דער זאגער גענעטפערט אזוא גרויס דאס דער דין איום דאס מ
 איום כבטל ועלפטם תלמוד תורה צוא ליב קבורת המת, נון ווען אז
 האט זיך דער בעל דבר אפ גירושין ווארום האט מען דיוע חברה ניט
 גירושין מיט דיועס געטליכין נאמען חברה קדישא אויך פרייטין, נון
 מין ליבער הער האט זיך דער זאגער אפ גירושין צייט דיא חברה איום
 חברה רופט מען איר אלץ אזוא חברה קדישא דאס מיר קענען זאגן
 מיט רעכט דאס דיוער נאמען איום איר געגעבן גווארין מסני
 א ווען איר זאגט אזוא האט זיך דער בעל דבר אפ גירושין זעהע איר
 שוין גיט איון דאס איה האב גימאכט אנאנץ קנאפן בייט מיט איה אויך
 דיועס עם הארץ (ווייזנדיק אויף דעם שמש) דען איר זייט דוכט מיר
 אזו אפראקטאק פאלד ווי ער, ערקסטנס וויא ווייט איר ניט דאס א
 דר מסכת מועד קמן דף כז רופט עס אז די גמרא נאר מיט דעם נאמ
 (חבר עיר) דאס הייסט פרי מייצט וויא מירעט דא בייא איה מיטעסט
 סאבריינע, אונ צווייטיגס ווייט איר ניט דאס דיוע חברה וואר נאר
 פאר פתן תורה, אויף דעם פארג סיני, זיא וואר נאך אזוא נאר
 פאר קרעט ים סוף, אונ איון בעווייו איום פון דעם פסוק היס רא
 וינים וואס דיא גמרא זאגט דארט, דר ים איום אנטלאפן נאר
 צוא ליב דעם ארון פון יוסף וואס ער האט דער זעהען טראגנדיק, נון
 איום דער פון דער מיון דאס ער האט זיך דער שראמין פאר דיא חברה
 קדישא וואס זיינן מיט אים מיט גיזאנגען ווייל זיא קענען אים א
 גאנצין אויס טרינגען, אונ דרייטיגס וואלט רעכט גיווען צוא רופ

זיא

THE FAR-FETCHED PROOFTEXTS

זיא חברה קדישא ווען זיא וואלטין טאן דיא מצוה אוקייס, אונ
 זיא איה ווייס ווערין זיא גיצאלט פרי יעדן מריט מיט שווערן נעלד ווי
 מיר דוכט צאלט מען איה אפילו פרי די לוויה, מילע פסוק נאר ניקט
 לאמר שוין דיוע שווערע שאלה אוועק לייגן דען וויא איה זעה
 שוין איון ווייט איר דאס ניט נאך פיל ווייניגער אלס דיוער עליקע
 פולקע, נון זאגט זע מיר דיא אנערעע שאלה צו וואס איום דיוער
 יום טוב, איה וועל איה ניט לויקענען האט זיך אפ גירושין דר זאג, ר
 דיוער יום טוב מוז בווראי זיין מרוקו ערנעץ אין אסדרש אדער אין
 אגמרא דר מנהג ישראל תורה, אונ קלאר זאגן וואו דאס שטייט ווייס
 זיך ניט, ווייל איה בין מער גיט ווי איון פסוק זאג, אונ ווייטנדיקע
 פרים אונ ווייטיגע ענינים ווייס איה גיט, נאר די היינטיקע זאגן דאס
 דיוער יום טוב איום נאר אטיקת התברה, אונ וויא איה האב אמאל
 גערעט פון אנאנץ אלטין קליינעם נבאי ליגט אין דיועס יום טוב אויך
 טיפע ענינים, נון הייסט עם דארט אויך קיין תשובה דא, אס זאגט
 זעה מיר צום ווייניגסטין פרי וואס האט מען קובע גיווען דיון יום טוב
 איה דונקא אויף מיר פאליו האט אים דער בעל דבר ווייטער גערענט,
 זיא דאס ווייס איה האט, ער אים גענעטפערט ווייל אין דעם טאג פון
 דיועס יום טוב ווערט גיפאסט, האט מען דאזיך אויס גיקליבן
 דעם מיר פאליו ווייל דיוער טאג קומט קיין טאל גיט אויס אים שבת,
 נוא ווען נאר צו ליב דעם אליין האט ער אים ווייטער גיפרענט זיינען
 נאך דא נאך פיל אנדערע טעג אין יאר וואס קומען קיין טאל גיט אויס
 אים שבת, למשל וויא דער אכצעהענטער טמוז בלייבט דאך אלץ דיא
 קלייא ווארום פאכט איר איוער יום טוב דונקא אין מיר פאליו, נון ליבר
 דער האט זיך דער זאגער אפ גירושין איר טרייבט מיר אזוא ווייס אין
 דער זיינע דאס איה בין גיצוואנגען שוין איה צו ענטפערן דארט
 וויא הערציגס וואס איה האב אמאל גיגערט פון דיא ווייטע חברה

דאריבער

why this date?

דאריבער און האב עס גיהאלטן פאר איינע הויצע אפיקורסעס, און וויא זאגן דאס דאריבער האט מען אויס גיקליבן נאר דעם טויב כסל'דיג, האט דאן בייא חברה קדישא ווייער גוט גיציטערט דר פופיק דען נאר אויס צווייא טעמים, ערסטנס ווייל אין דיעזע יום טוב ווערט וויא מי זאגט וועט דאך פאלד זיין תחת המתים, און די וואס לעבן גיפאכט בייא טאג האט מען אויס גיקליבן דעם קלענסטן זאג וויא וועלן אויף הערין צוא שטארבן האט מען דאן גיזעצט חברה, זאל גיט אויס קומען אום שבת, און צווייטנס זאגן וויא ווייל אין דעם טויב לייט, מי שהיה גבאים, און דר צו נאך די נאמנים און עס איזט חדרש ווייען זייער מיצוי גענולאך, און ווייען אויך צוא גלייך וויא זייא גיקליבן עס מען קומען צעהען מאל משיח און שטארבן אין ביעמקסען.

ועהקט דוא האט זיך דער בעל דבר אפ גירופן דאס נראנט וועט בלייבן חברה און דאך דאך האב איך דאך גיהערט גיפעלט מיר, דאס רוף איך דברים של טעם, דאס הייסט גיגענפעליש מיגע אייגענע אויערין האט זיך דער בעל דבר אפ גירופן וויא מיט זאגן, און איך האלט עס אויך גיט פאר איין אפיקורסעס אזו נאיער נאנצע סאבריינע האפן גישריען בלע המות לגצח כמה זכרה דען מיר גיפינען דאך דאס די חכמים זאגן דאס מי מאכט אמאל א זאגל נון האט ער אים גיענטפערט דאס איזט נאר גיט קיין קללה דאס עבור אין איאר וואס דיא ציגין אונשעפסן פערשפעטיגן זיך אין איינע נאר אונזער אורא דען דער טייך דער פון איזט דאס דער טויט מיט ווייער גיבורט, דאמיט מיזאל האפן גינגו שאף צוא דער צייט דארפסט אויף אימער און אייביג נון ווייען מיר זיכער דאס דיא פון קרבן פסח // נון לאמיר עס אונזעק לייגן און וועל בייא איך פרעגן דעם וועלן שוין גיט קומען צוא ריק בעטן דיא קבורה געלט.

וואו נעמט מען געלט אויף דיעזע יום טוב, ער מוז דאך קאסטן פון אלפים, א וואלט טאקע אימער אזו פעלין געלט אין צדקה גדולה דער בעל דבר צוא אים אפ גירופן פערשטייט איר דאך אלזוא גיט אין אין תלמוד תורה, ווי עס פעלט געלט אין חברה קדישא האט ער איינע פסוק דעם וואהרין פשט נון איזט מיר אוואונדער וויא אזוא איר גיענטפערט מיט שטאלץ, גיכט קשה מי פערטייט גינגו דעם עולשעס זיך אן צוא זיין אזאנער אין אזו אנרויסע חברה, ערסטנס איזט וואס איזט מי מאכט גיט נאר איין וועצערע מי מאכט נאך דער נאנט און דרוש איז נאר צווייא זאכן האט אים דער זאנער גיענטפערט אפארשץ, איין פריסקערקע פאר אכט לייט אליין און היינט אנאנע איך זאג נאר דרוש פר דם עולם, און צווייטנס ווייען די ווערטרער יאר אויך איזט מען גיט זענען, בראנפין גייט אונזעק וויא וואסער המות לגצח נאר קיין פסוק נאר אשטיקיל פיוט פון דיא מר עס איז אקאסט.

אם כן ווען אזוא ווייט איר דאך העכסט אונגירעכט וואס איין שילט מיד האט זיך דר בעל דבר צו אים אפ גירופן, וואס מיר שילט אייך האט ער אים גיענטפערט גראדע פערקערט, איך גידינג בשען איר

superb!

ע 13 / א 2

3

וַיֵּשֶׁת אִיר בְּמַעַט גְּלוּיָקָע , אֹנֶן קְלִינְעֵר בְּיוֹם דּוּא פֶּאָר אִים אֹנֶן אֱלֹהִים
קָעֵן זִיךְ דִּינְעֵר מְלַמֵּר אִים קַעֲרִין אִוִּיף זִיין אָרַם צו רִיק אֹם זִיךְ ווִיטְט
צוּא שְׂמַאפִּין אֹנֶן דּוּא בְּלִיב דָּא :

נֹון אִוִּם דֵּר זַאגֵּר אִוִּיף צו רִיק אִטוֹטֵעַ בְּשַׁעֲפֵנְשׁ אָן אֱלֹהִים
אֹנֶן דֵּעַר שְׂמֵשׁ אִוִּם גִּבְלִיבֵן אֹנֶטְוִן נֶאדֶּה אֱלֶאנְגֶּע צִיטֵם בְּיוֹם דֵּר
בַּעַל דְּבַר הָאֵם בִּי אִים אִוִּם גִּפְאָרְשֵׁם יַעֲדֵר זַאךְ וּוּאָם עַר הָאֵם עַר
גִּיוּוֹאֶלְט וּוִיסִין אֹוּוֹ הָאֵם עַר בִּי אִים אִוִּם גִּפְרַענְט דִּי אֶפְרֹזִירְסֵטוֹן
וּוּאָם עַם מוֹט זִיךְ בִּיּא דֵּעַר קְבוּרָה גַּעֲלֵם , דַּעַם טַאָרַג אִין סְרַה
שְׂטוּב וּוּאָם אִוִּם בִּיּא דֵּר הַלְּבָשָׁה , אֹנֶן ווִיטְטֵר דִּיא רִיטְטֵרִיא
דִּי פְרוּמֶע וּוִיטְטֵר פֹּון דִּי קְבֻרוֹת לִיט וּוּאָם זִי בְּרִיטִין דַּעַם אִין
דָּאָרַט אִוִּיף דַּעַם בֵּית עוֹלָם דָּאָם עַם קוֹמֵט אָן דִּי קְבוּרָה בְּאֶלְדֵּר
שְׁוֹעֲרֵר אֶלֶם דִּיא חַתוּנָה , אֹנֶן הֵינְט וְעַן בִּיַּדֶּע חֲלִילָה אִוִּם אִי
נֶאדֶּה דָּאָם אַנְדֵּרֶע אִוִּם נֶאָר בְּרֵלוֹת צוּא וְעֵרִין אֹנֶן הֵינְט וּוּאָם
מוֹט זִיךְ דָּאָרַט מִיט דִּיא אִוִּם טִיילונְג פֹּון דִּיא עֲרֵטֵר אִוִּיף דַּעַם בִּי
עוֹלָם דָּאָם דֵּעַר פֶּאָלְשֵׁר כְּבוֹד טַרַעַט נִיט אַפּ בְּיוֹם דַּעַם לַעֲצִטִין רִי
עַד , אֹנֶן ווִיא אִוִּיף מִי בַּעֲצֶאֶלְט פֶּאָר יַעֲדֵר זַאךְ דָּאָרַט מִיט שְׁוֹעֲרֵ
גַּעֲלֵד פֹּון דַּעַסֵּט וְעַן גִּיט עַם אֱלֹץ צוּא דָּאָרַט נֶאָר טַאָנְדֵּעַם אֹנֶן
וּוִיטֵר נֶאֱהֶאֱלַנְע וּוּאָם דִּירָךְ דַּעַם אִוִּם אִים (דַּעַם בַּעַל דְּבַר) שׁוֹיֵן דַּעַם
גִּיוּוֹאֲרִין וּוּאָם עַם זִינְעֵן אֱהִיֵן גִּיקוֹסֵעֵן יַעֲנַע סַענְטִשׁוֹן וּוּאָם עַר
זִיּא אִוִּיף זִיין צַעֲטִיל סַעֲהַר אֶלֶם הוֹנְדֵּרֵט יֶאָר , אֹנֶן קָעֵן זִיּא אִין
נִיט אִוִּיף וּזְכוּיֵן קוֹרֵץ דֵּעַר פֹּון עַר הָאֵם פֹּון אִים אֹוּוֹ פִּיל זַאכִּין אִין
גִּיסִילְצִט וּוּאָם עַם וּוּאֶלְט דָּאָרַטִין פֶּר גַּעֲמַעַן כְּפָה בּוִיגִין אֹם עַם
רִיכְטִיג צוּא בַּעֲשֵׁרִיבֵן , אֹנֶן וּוּאָם וּוּאָרַעֵן גַּאנְץ גִּינּוּג זִיין צָאֲרִין אָן
צִיגִינִין דָּאָם עַר הָאֵם זִיךְ שׁוֹיֵן נִיט גִּיקַענְט אִיין הַאֶלְטִין , אֹנֶן
גִּיוּוֹאָט צוּא דַּעַם שְׂמֵשׁ גִּיּא אֹנֶן זַאן אָן דִּינְעֵר גַּפְאָים דָּאָם אִים
וּוּעֵלִין ע"ה

פל
ס
ס
פל

וּוּעֵלִין זִיּא הָאָבִין וּוִיטְטֵר אָכְעֵר קִיין פֶּר מִינֵן דִּיט אֶפִּיצִיל מִיַּדִּין
וּכְרַבְרוּ אַת זַאֲת) אֹנֶן ווִיא עַר הָאֵם דִּינְעַם אִוִּם גִּרַעַט הָאֵם עַר

נִיטֵן אִין אֱלֹהִים נִיטֵן מִיט דִּיא פֶּלִיגְלֵעֵן אֹנֶן אִוִּם אֱלוּוֹ מִיט צוּוִיּא אָרְעֵר
פֶּאָכְעֵן אִוִּיף אִין הִימְעֵל אֹנֶן הָאֵם דָּאָרַט גַּעֲלֶאזִין מַאכִּין אַנְרִיטְטֵע
אֹנֶטְוִן אֱלֹהִים אֱלֵם אֱלֵעַ צֶלַענְעֵם וּוּאָרִין שׁוֹיֵן דָּאָרַט בִּיּא זַאסֵעֵן הָאֵם עַר צוּא
צוּם טִישׁ אֹנֶן הָאֵם אִוִּיף גִּיוּוֹאֲרֵטִין אִוִּיף אִים זִיין שְׁוֹעֲרֵד
זִיין אִיךְ ווִיל שׁוֹיֵן סַעַר נִיט דִּינְעֵן הָאֵם עַר גִּיוּוֹאָט צוּ זִיּא מִיט אִינְעֵר
צוּא פֶּרִידֶענֶע מִינְעֶה , גִּינְג עַם אִוִּם שׁוֹיֵן נִיט צוּם אִוִּם הַאֶלְטִין ,
זִיךְ אֹנֶטְוִן גִּימַאכְט אַתְּכֶרָה וּוּאָם הָאָבִין זִיךְ אַמַּקְעֵן גִּינְעֵבִין
דִּיא קְרִישׁא וּוּאָם הָאָבִין זִיךְ גִּימַאכְט פֹּון מִיין פֶּרַאסֶעֶסֶע נֶאָר אֶפְרֹזִסָּה
שְׂטַעֲרִין סִיף דִּירָךְ דַּעַם אִין סִינְעֶה אַרְבִּיטֵם דָּאָם אִיךְ מוֹ זִיךְ
מִיַּהֲעֵן הֵינְטִינְעֶע צִיטִין אִרוּם אִיין קְרַאנְקִין סַעֲרֵד אֶלֶם אִין יַעֲנַע
זִיין אִוִּם צַעֲהֵעֵן קְרַאנְקֶע דַּעַן זִיּא קֶלַענִין זִיךְ נֶאָר נִיט אֹוּוֹ פִּיל
דִּין מִיט מִיר ווִיא הֵינְט , אִוִּיף פֶּלַענִין דִּיא קְרֹוּבִים אִוִּיף נִיט מַאכִּין
פִּיל לֶאֱרַעַם ווִיא אִיצוּגֵד אֹנֶן דָּאָם אִוִּם אֱלֹץ ווִייל דִּינְעֵר תְּכֶרָה
זִיין אָן גִּיהֵיבִין צוּ קַעֲפֵן גִּרִיטְטֵע קְבוּרָה גַּעֲלִטִין , אֹנֶן צוּ בַּעֲרִיטִין
יִירִשִׁים נֶאָר אָן אִישִׁיעוּר אֹנֶן בְּרֵלוֹת וְעֵרִין דִּירָךְ דַּעַם שְׂמַאָרְבִּין
קִינְעֵר נִיט דֵּעַר צוּא נֶאָדֶּה מַאכִּין זִיּא סַעֲדֻקֶעס אֹנֶן סַעֲדוּדוֹת ,
עֲבִין אֹנֶן פֶּרַעֲסִין פֶּאָר דִּינְעֵר גַּעֲלֵט אֹנֶן זִינְעֵן אֹוּוֹ ווִיטֵט נֶאָדֶּה אֹנֶן
שְׂעֻמֵט דָּאָם זִיּא שְׁלִטִין מִיף מִיט דִּי וְעֵרֵטֵר בַּלַּע הַסּוֹת לְנֶצַח
הָאֵם אֱלוּוֹ דֵּעַר צִיילֵט דֵּעַר בִּיּא וּוִיטְטֵר אִיבֶּרִינְעֶה חַסְצוֹת מִיט
סַעֲרֵדְרוּם אֹנֶן מִיט גִּרִיטֵם לֶאֱרַעַם .
אֹוּוֹ אַנְרֵעֲכֶטֶע סַעֲנָה אֹנֶן צוּא גְלוּיָקָע אֹוּוֹ אִשְׁרַעֲקִיבֶע נַאכְרִיכֵם
דַּעַם בַּעֲפֶאָרְדִּיק וּוּאָם עַם מוֹט זִיךְ דָּאָם אֹנֶטְוִן הָאָבִין דִּי צֶלַענְעֵם

Scene of
resurrection
in heaven

קא

פון דיזער סעסיאן נאך נים גיהערט צייט זיין ווינען היכטער גיוואר
 דארט אין דעם עלמא דקשומ, און האבן זיך אלאנגע צייט אן גיבן
 זייער ביסמערע און שמוס ווייל זיין האבן אים ווירקליך נים גיבן
 וואס צוא ענטפערן און מיהאט אלווא גישוויגן און גישוויגן
 דער פערודענט האט אן גיהייבן צו שוסקענען זיך מיט די איבער
 מיט גלידער (צלענעס) פון סעסיאן האט זיך גישוסקעט גישוסק
 אלאנגע צייט און האט זיך דער נאך אפ גירופן צוא דעם בעל ד
 אזוא, דאס דוא האקט רעכט איזט עס נאך מעהר אלס גיוויס
 דאס חברה קדישא ווינען ווערט פו ויער פרוגען רויב אלע פסק
 אין דער וועלט איזט עס אויך גיוויס. דאך מיר הימלשע מען
 מעכטיגע איינגעלוי סארין אונז נים אריין מישין אין דיא ערדע
 רעכטע, מיר סארין דעם מענשין נים אפ האלשוו מיט גיוואלט
 שלעכץ און ווידער נים צווינגען צו טאן גוטעס, דער מענש
 אימער און אייביג זיין איין בעל בחירה נון קענען מיר אלוו ח
 קדישא נאר נים אויס געסערין דאך דיר קענען מיר פערניטען
 דייענס בעליבען, נון געדיינקע דיה וואס אויס צוא געטין פון
 און דאס זאל דיר באלד גישעהען, מיר גיבן דיר דרייא טענ בער
 צייט, נאר דער וויילע גיין שוין צוא דער ארבייט דייענע, דען
 מעהר גיווארט, מעהר גינארט, עס וועט זיך דיר אנהייבן אזוא
 ארבייט, דאס עס וועט דיר ווייניג זיין דיא גאנצע פיר און צווא
 שטונדן אין מעת לעת.

עין
סוף

עין

קאה
13

אויס גידיינקט און איזט אלווא גיבן דער מיט אויף דעם דריטן
 טאג אין דער בעשטימטע שטונדע פו דעם פארנין סעסיאן איז אלס
 מיהאט אים הארט גיפערנט וואס האט ער זיך געדיינקט היט ער
 גענטפערט אזו, ליבע הערען ווען איר ווילט ווירקליך דס איה
 אל ביי מינע פארינע סלונדע טריי און ערליך בלייבן, פערלאנג איה פון
 איה נאר איינע פערלייכטערונג, אין דיזעם שווערן דינסט מינעס
 איינע פערלייכטערונג וואס עס וועט צוא דעם גרונט עסק גיבן שארין
 און מיר וועט עס זיין אנרויסע לינדערונג, נייט וויסן מינע הערין
 דאס איה בין שוין נים מעהר יונג, איה האב שוין אלווא מיני בוחות
 צוא ליפין צוא יעהערין בעזונדער און בפרט נאך צו דס ארין פאק
 ואס וואונען אין דיא קעלערלאך אויף דיא בודימער אין ויא פאר
 שטעטליך און בפרט נאך צו גאנן זיך נאך די שנאכער וואס האבן
 קיינע פאקטיאנע ויטעלסמווא נים, דאס איה מוון אן ווערן וי בוחות
 גיין איה זיך זיין אויף, נון וואלט איה מיר גיוואונצין דאס דיוע חברה
 וואס רופט זיך קדישא און וואס האבן גינג עלט אויף צוא שווערין
 און צו פיקן דאס זיין זאלין אויף זייערע הוצאות אויס בויען אהוין
 אין וועלכעס זיין זאלין צוא זאמען פריינדען אלע דיזע אריבע קראנקע
 און זאן וועט מיר זיין פאר שפארט דורך דעם אשטיק אריגיט, דען
 איה וועל מיה אהין אריין האפן איין מאל אין טאג פאמערע איה שוין
 דער מיט פופצין אדער צוואנציג אנדערע גאנגען, און מער וויי דאס
 פערלאנג איה נים.

הבקשה הזאת) דיזע בקשה איזט העכסט גיפעלן גיווארן אלע
 אלענעס, דען ער האט באקט זייער שלוסנע גרעט און ז האט נים
 גידיינקט מינע צעהען מינוטין און מיהאט אקאפ גישיקט אקאנווערט
 פערזינליך מיט דעם פעצאט פון דעם הימלשען סאנווט צוא דיא
 גרויסע גפאים פון חברה קדישא דאס זיין זאלין אויף זייערע איינע
 דאס

דאס

מאסין אים שמחזיק אקראנקן הוין , אין זיין אידאן אין נאך נשדע עם זאל איד נידענד פלארבייסן אים אלא האבן זאך גארם
און היבט איםפערנענט גיטארן ווי דווער , דען אספס אים עם איםפערט אפאר דעמיליגע וואס זאלן דאס אדענסלע ווישעמפסן
פאפול פון אלא איינעם הויבן ארם .
"קומו און עם האבן זיךדאן אים גומאכט די נרוקע נפאר און נעפלט , דען קיים אונדער בעל דבר אים פון דעם אידען זיט
און האבן עם אים גופיט און האבן עם אפאן גענעבן הדש זיין בלויש האבן אים אדער געלען ביי דעם פאנען צוויי פערטע
הברה קדושה האט אים אים גופיט , ווי האבן אים דאן גופיט נאךדער און צוואר און גרייט דערע זעם דאך בעלייט קיים
לייט דעם אוקאן דאס הייסט דאס דער הכליה פון דיעס בנן וואו פאנער און סאמעס און דעם קאם לאנג זייעט פערטען שוועדליך
נימאכט מער זיא ווי אין ארם וואו זיא שטארבן אלס צו היילן און דא וויטן און דאס פאנעלע קאפערליכן גאנצען די צייטס
דאדער אים גיבלבין דיעס הוין געלפסט בוי דווח קאם דאס זיין האבן זיך אלווא אלע פאנען זייעט פון פאר זיאס זיך פון אים ,
פכליה אים שוין היינט גארע זאך איבערקעמט דאס הייסט מערן געווער דער האבן ווי זיא אים גימאכט אדער זיא דאס בייזע
צום היילן אלס צום שטארבן אים גיבלבין פאר אים פאל , דאס פאנען אין דעמער און אדאס זיא און און אפאדעס , בעטן פון
וואס גערן אונצוכטען האיינטע מיט דעם נאמען קדוש ער וואו אים איתע שפעלע זיא האבן זיא דווח דעס הוין און זיע
דאן אפילו גופיט מיט פילע צימערן און מיט נרויסע הצנאות ער וואו אים איד האט ער וויי גימאכט (האט אונדער פבליע מעולם) מיר
אפער וינער אונצוכטען אונטערן אונע דעכטע בערענג און פאפאצעס דעמט דים זייעט אונדערע מיינע דער האבן ווי אים געמאכט
צווייליקעס און אן הענטה , ווי און מיינערעס שטערבע הוין וואס דעמט דים מיר האבן זיך גימאכט ביי דעם די איינע געמאכט
דאס דאן וויקליך ערפילט ביידע אפונסטן פון דעם בעל דבר , א דעם די שפעלע געלעס און זאך אלא אין זכה געשען וואס
דאס הייסט אים אים פול ארבייט צו מערשטארקן און הברה קדושה געווען
פדלות זיא שפעלען .
וויי ככלותם לבנות ווירד מלאך המות לראותו און עם וואר אלס
מיהאט שוין דווח בנן פארטע נימאכט אים דער בעל דבר איינער
מיט ווינער נאנען כוונע עם צו פנעהן און האט אלוו אייניקל ווארט
דארט אין גערן צומער בעוונדר איינעם פון ווינע אפאנעט פאר צענט
אזא האט ער למשל אין און זאל אריין געזעט ווי און קראנקהייט
אין דעם אנדערן דעם טיפוס אין דעם דריטן די וואסעררוקט און
אזא ווייטער דאך וואר דאס נאנעט הוין דאן ווי די העלש פאר אים
הראשונתאם ווי האטנט גידיקט ווייל קיין מענטש וואר נאך דאן נישט
וער

סוף

ELEGANT
ARISTOCRATIC
DOCTORS
BECOME THE
BAL-DOVERS
EMISSARIES

שוין דער לע-ט צוא האבין שפיטעלער נאר צום גיוונט ווערין, א
 אהבה קרישא וואס פירט זיך שוין אויף פיל בעסער און ליימעש
 אלס דיא פארציטיגע דאס געלט ווערט אן גיווענדעט צו אבעסער
 צוועק (תכלית) אלס אויף סעודות און פריסעוורקעס, און אזוא נ
 עם אויף דעם בית עולם אויך מיט מעהר אדרונג צו דאס מיר זעה
 מיט אינווערע אויגן דיא ווארהייט פון דעם אלטין שפריכווא
 אנדע ע צייטן, אנדערע לייטן.
 זוכר אלה) און דאך שאדעט עם ניט צו וויסן וויא עם הא
 זיך א צאל פאסירט און ניפירט, דאמיט דער נייער דור זאל ניט בענ
 די זע ביי דומהייט וואס וואר דאן, און דאהער האב איך עם בעשר
 אין אייער זאמירע (לאבענדע מליצה), איך גלויבע און האפע, די
 יעדע לעוער און לעוערין וואלט דר ביי נאר איין פאר גינגין גינג
 און ניט איינעם וועט פערדריסין, וואס איך האב דא קריטיקרט, א
 דער ציילט אזוא אנשיכטע וואס האט קיין מאל פאסירט, דען
 אווער אראפע בענוצט מען זיך נאר מיט אועלכע שריפטן, אום
 צוא געסערין דיא וויסן, ווייל דיא קריטיק ווירקט פיל מעהר אלס
 מ ראל (טרנקענע מוסר), דאהער איזט ניט גינג פו אונ די שמרין
 אוהות פון דער תורה אדער פון עכל, גיין דיא זינדע מון נאך א
 פערלאכט ווערין, און דאהער שפאטן אינווערע נביאים אין ווייל
 ספרים פון דעם ענין פון עבודת כוכבים, פון אזונה, און שמעלן א
 פאר דינע זינדן וייער לעכעלליך, און דאס איזט נאר ווייל זייא הא
 איין גיוועהען דאס דיא קריטיק (בקות) האט מעהר קראפט אלס
 שטריינגשטע אוהרה אין דער וועלט.

נעק ע"י ש"צ

1871. 1. 13. 3

דער

ערסטער נאבאר

וואס וואר אין דעם יאר תקפ"ח (1828)

מאת אמ"ד.

ווילנא

ברפוס האלמנה והאחים ראם
שנת תרל"ב לפ"ק

ДЕРЪ ЭРСТЕРЪ НАБОРЪ

Первый наборъ съ евреевъ 1828 года.
Равскавъ А. М. Дика.

В ИЛНА.

Въ типографіи Вдовы и братьевъ Ромовъ.
На Жмудскомъ переулкѣ въ собственныхъ
домахъ подъ № № 327 и 328
1871.